

[Bjørn Elmquist]

må ske inden for forskellige forskningsinstitutter. Her har vi jo i foråret for ganske få uger siden været i den lykkelige situation, at der samlede sig et flertal om en revision af socialforskningsinstituttets struktur. Jeg er godt klar over, at der er nogle i denne sal, der var meget kede af, at vi fik gennemført det, men jeg så det som et tegn på, at der i folketinget her også er et flertal, der er parat til at bakke disse ting op og give det en konkret udmøntning.

Punkt 10 i undervisningsministerens redegørelse handler om en årlig redegørelse, som ministeren vil påtage sig at forelægge folkettinget. Ministeren vil fremlægge en vurdering af de forskningspolitiske problemer, bl.a. ud fra et forskningsbudget. Jeg vil meget gerne fastholde ministeren på det løfte, og jeg håber, at der undervejs i vor debat i dag vil udmønte sig et klart flertal, der udtrykker interesse for, at ministeren lever op til dette løfte.

Dette med forskningen er meget svært. Vi skal finde en svær balance, idet vi både ønsker en styring – der er nogle, der meget gerne vil have en nøje styring, en kontrol – og samtidig taler om den frie forskning. Det er naturligvis på grundforskningens område, der først og fremmest skal være en fri forskning, men denne balance er svær at finde. Jeg synes også, det er svært at finde en balance mellem dem, der udtrykker frygt for forskning, udtrykker frygt for teknologi og for maskiner, som hellere vil storme maskinerne og have dem sat i stå, og så andre mennesker, som ser denne del af menneskelivet, denne del af samfundet, som det, der skal redde os igennem til en bedre fremtid.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg har en kort bemærkning til hr. Bjørn Elmquist, når han taler om, at humaniora er vægtet meget. Jeg ser det ikke i programmet. Hvis det er, som der står, at der skal gives 500 mill. kr. mere til grundforskning og de 300 mill. kr. går til det teknologiske støtteprogram og 33 mill. kr. til bioområdet, så bliver der ikke meget tilovers til rent faktisk at gøre ekstra godt inden for humaniora. Derfor kaldte jeg det blot en knaphulsblomst, og det vil jeg gerne holde fast ved.

Jeg vil godt sige, at vi selvfølgelig er glade for forskerrekruiteringsplanen. Vi er også glade for de 10 superprofessorer, men vi spørger os selv, om der nu kommer 10 nye forskere ind i deres stillinger, for ellers er det jo snyd med disse superprofessorer.

Når hr. Bjørn Elmquist nævner forhandlingerne om socialforskningsinstituttet, vil jeg gerne sige, at det præcis ikke er på den måde, socialdemokratiet ønsker, at fremtidige forhandlinger om status og lignende for sektorforskningsinstitutterne skal foregå. Det kan vi godt gøre bedre.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Så er det ærgerligt, at socialdemokratiet stemte for lovforslaget om socialforskningsinstituttet sammen med socialministeren.

Jeg vil godt sige til hr. Bjørn Elmquist, at jeg er helt enig i, at al den megen snak om humanisme kan vi ikke bruge, vi må gå konkret til værks, vi må komme kød på skeletterne. Vi ved jo, at der ligger et forslag til program for grundlæggende forskning som støtte for teknologisk udvikling – et program, der skal lægge beslag på 300 af de 500 mill. kr., undervisningsministeren nævner. Jeg tror ikke, hr. Bjørn Elmquist kan forestille sig, at vi skal bruge 300 af 500 mill. kr. på dette program om grundlæggende forskning som støtte for teknologisk udvikling, uden at der overhovedet er et humanistisk aspekt i det. Man kan ikke lave grundlæggende forskning som støtte for teknologiudvikling uden at inddrage humanistiske aspekter, det er jo fundamentalt fuldstændig absurd, og man skal være enten undervisningsminister eller noget, der ligner, for at tro det. Derfor mener jeg, at hr. Bjørn Elmquist skulle prøve at fortælle os: vil partiet venstre stemme for denne plan, som kommer op i finansudvalget, 300 mill. kr., hvor der ikke er et gran humaniora? Vil venstre gøre det og så om et år sende hr. Bjørn Elmquist op og fylde os andre med snak om humanioras velsignelser? Eller vil partiet venstre være med på noget konstruktivt, nemlig at sige: humaniora skal styrkes, og det skal være nu, så vi kræver – det ord bruger man sikkert ikke i venstre i regerings-samarbejdet, »vi udtrykker et kraftigt ønske om«, det kan jo være nogenlunde det samme – at der kommer humanistiske elementer ind